

Сувязь пакаленняў – жывая нітка памяці. Яе мудрымі носьбітамі з'яўляюцца настаўнікі, людзі, якія ўсё сваё жыццё прысвяцілі навучанню і выхаванню дзяцей. Для далейшага развіцця сучаснай сістэмы адукацыі вельмі важна захаваць і выкарыстоўваць багаты жыццёвы і педагогічны вопыт ветэранаў-настаўнікаў, памятаць аб людзях, чыя вернасць абранай прафесіі, самаадданая праца заслугоўваюць глыбокай павагі. Сёння на іх, сапраўдных прафесіяналаў, раўняюцца маладыя настаўнікі. Нядаўна своеасабліва сустрэча пакаленняў адбылася на базе ДУА "Морацкі вучэбна-педагогічны комплекс дзіцячы сад-сярэдня школа Клецкага раёна". Сёння яе ўдзельніца Любоў Мікалаеўна Сілкова дзеліцца з чытачамі "Ветэранскага весніка" сваімі прыемнымі ўражаннямі, дзіцячымі ўспамінамі, звязанымі з гэтай школай...

Сустрэча пакаленняў: "Нашы надзеі на будучае спраўдзіліся..."

Мая асабістая жыццёвая практыка паказвае, што іншы раз рэчаіснасць пераўзыходзіць нават самыя смелыя мары. Мы, вучні Морацкай сямігодкі 50-60-ых гадоў мінулага стагоддзя марылі пра новую школу. Але нават не маглі ўявіць такую прыгажосць і веліч! Нам тады казалі, што па плану развіцця раёна на пустэчы каля лесу пад назвай Пруцэц яна будзе пабудавана. І гэты чуд адбыўся: праз гады вырас цэлы аграгарадок і, вядома, шыкоўная ўстанова адукацыі.

Не часта я заглядвала сюды. А вось апошня падзея ўскалыхнула ўсе мае пачуцці, нават прымусіла ўзяцца за перо. Прашу прабачэння ва ўдзельнікаў мерапрыемства, што, асвятляючы яго, буду збівацца ў іншым кірунку: успамінаць сваё мінулае, пакаленне таго далёкага часу.

Напярэдадні свята Дня Перамогі – 3 мая, на базе Морацкага ВПК дзіцячы сад-сярэдня школа адбылася "Сустрэча пакаленняў", прысвечаная 115-годдзю прафсаюзаўнага руху Беларусі, 75-годдзю вызвалення Рэспублікі Беларусь ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў і перамогі савецкага народа ў Вялікай Айчыннай вайне. На яе былі запрошаны ветэраны педагогічнай працы, кіраўнікі ўстаноў адукацыі раёна. З гэтай нагоды і я трапіла сюды як былая настаўніца школы №3 г. Клецка.

Адразу, як толькі пераступіла парог арыгінальна аформленай школы, атрымала прыемныя ўражання. Цёплымі словамі сустрэў нас дырэктар А.У.Крыцкі – даволі арыгінальны сучасны малады чалавек з уважлівым, удумлівым позіркам, бездакорным знешнім выглядам. Немнагаслоўны, стрыманы. І верыш, што ён – сапраўдны кіраўнік новага тыпу адукацыйнай установы. Новае пакаленне – вучні – прывіталі нас удалай літаратурна-музычнай кампазіцыяй "Мая Беларусь", па сучаснаму – флэш-моб.

Госці мелі магчымасць наведаць цыкл мерапрыемстваў "Каб

памяталі..." Вялікі дзякуй хочацца выказаць усім іх арганізатарам: І.У.Цыган, настаўніцы пачатковых класаў, Н.П.Аўдзей, настаўніцы географіі, І.К.Шчурскай, бібліятэкару, С.І.Абабурка, загадчыцы школьнага музея. Невялікімі групамі мы наведвалі розныя кабінеты. Мне пашчасціла трапіць у музей. Пашчасціла, таму што быў аповяд і пра маё дзяцінства, маё пакаленне, пра значныя падзеі і вядомых людзей. Я ўбачыла на фотаздымках сваіх былых любімых настаўнікаў: У.І.Дзікевіча, Л.І.Рамашка, Г.І.Кендыш. Са слязамі на вачах паглядзела на дарагія асабіста для мяне рэліквіі маёй сям'і, майго бацькі. Пачула знаёмых прозвішчы знакамітых землякоў, бо журналіст і паэт Іван Абабурка і прафесар Мікалай Абабурка вучыліся з маім старэйшым братам.

Хочацца адзначыць, што экскурсаводы-школьнікі вельмі глыбока дакрэпаўляюцца да каранёў гэтай незвычайнай, непаўторнай і своеасаблівай вёскі, багатай добрымі традыцыямі і звычаямі. Нават пры апісанні ўнікальнага ўбору морацкай жанчыны (а ў маім дзяцінстве гэта была паўсядзённая вопратка) выкарыстоўваюцца дакладныя выразы на кшталт "спадніца з шлягамі". Патлумачу, шлягі – гэта стужкі, іх сем, што нашываліся на самаробна якасна гафрыраваныя спадніцы.

Рабяты распавядалі, што ва-

кол Морацы былі балоты. Для мяне гэта выразны ўспамін – зімой з вёскі Узнога дзятва хадзіла ў школу праз балота Галае, якое замярзала, даючы нам карацейшы шлях. Іншы раз ішлі з факеламі, каб адпужваць воўка. Праўда, усё ж гэта больш было для романтикі, бо ваўкоў ніколі не даводзілася бачыць. А яшчэ памятаю, калі на канаве месцамі разграбеш снег, то ўбачыш незамярзачую нават у вялікія маразы чорную ваду "чортава вока".

Ад успамінаў вярнуся да сучаснасці. Звонкія, маладыя, каларытныя галасы юных марачан, нашчадкаў спевакоў Морацкага народнага хору, загучалі ў актываў зале. Нам была прапанавана канцэртная праграма "Зямля пад белымі крыламі", падрыхтаваная пад музычным кіраўніцтвам Л.В.Каляіна. І зноў здзівіла, прыемна ўразіла, непамерна ўсхвалявала гарманічная, узнёслая, унутраная сувязь мінулага і сучаснага, душэўнай і духоўнай сувязі пакаленняў. Акапальнае моцнае, шчырае выкананне песень пра родны кут, любоў да роднай зямлі аб'ядноўвала юных артыстаў і прысутных старэйшага ўзросту.

Прабачце, але зноў успомнілася. Родны кут... Школа. Некалькі драўляных будынкаў з печкамі, якія не надта награвалі памяшканне. І шлях да школы няблізкі – з канца самой Морацы

РАЙОННЫЙ СМОТР-КОНКУРС

"Ветеранское подворье-2019" приглашает к участию

К участию в конкурсе приглашаются люди старшего поколения – пенсионеры, ветераны труда и их семьи, имеющие в собственности жилые дома с приусадебными участками, подсобным хозяйством, а также жители многоэтажных домов, показывающие своим примером, в каком убранстве и порядке могут содержаться территории около подъездов. Конкурс ставит целью поддержать статус пожилого человека в обществе, способствовать возрождению деревень, улучшению благоустройства личных подворий, сохранить семейную преемственность и традиции, интерес молодежи к местам, с которыми было связано детство. Его организатором выступает Клецкий районный совет ветеранов, партнерами и жюри являются районный Совет депутатов, районное объединение профсоюзов, отдел идеологической работы, культуры и по делам молодежи, КУП "Клецкое ЖКХ" и районная газета "Да новых перамог".

Победителей определяют в нескольких номинациях: "От природы – материал, от мастеров – талант" (поделки из дерева, овощей, фруктов и т.д.); "Цветочная фантазия" (композиция из цветов); "Себе на пользу" (заготовки из выращенного на участке); "Я на подворье не один" (наличие животных и их образцовое содержание). При этом будут учи-

тываться наличие на участках широкого видового разнообразия растений, овощных, плодово-ягодных культур, образцовое содержание участка, его эстетическое оформление (цветники, зеленые ограждения, беседки) и санитарное состояние, функциональная составляющая и гармоничное включение подворья в природный ландшафт.

Смотр-конкурс стартовал 1 мая и продлится до 15 сентября, но предварительную заявку на участие желательно подать в районный совет ветеранов до 1 июля. В ней должны быть указаны фамилия, имя, отчество участника, адрес его места жительства и контактный телефон, краткое описание того объекта, который будет предложен на суд жюри (до 1 странички), фотографии либо видеofilm, подтверждающие наличие всех необходимых для участия критериев. Материалы вместе с заявкой высылаются по адресу: 222531, г.Клецк, ул.Панкратовская, 8, тел/факс – 63738, или на электронную почту: kletskveterantutby@mail.ru. Заявку можно также отправить в сообщении на странице районного совета ветеранов в "Одноклассниках". Победитель станет участником областного смотра, который состоится в октябре текущего года.

Ольга Герасимович,
ответственный секретарь
районного совета ветеранов.

і вёсак Колкі, Узнога (там былі толькі пачатковыя класы) у любое надвор'е, па ўсякай дарозе ішло не вельмі добра апранутае і абутае пасляваеннае пакаленне. Сціпля былі нашы справы, але для нас яны дарагія. І жыццё ў нашай школе пульсавала. Асабліва піянерскае. Запомніліся зборы дружны, якія праводзілі ў мясцовым сельскім клубе. Піянерскія кастры... Хочацца ўгадаць нашу піянерважату таго часу Т.А.Калько (Раманоўская) добрым, шчырым словам і запознена падзякаваць за яе выдатную працу. Як сёння памятаю ўдзельніцтва ў раённым двухдзённым злёце піянераў з начоўкай у будынку школы №1 г. Клецка (цяпер там размяшчаецца ЖКГ), якое мела пэўныя поспехі: першае месца ў мастацкай самадзейнасці атрымалі дзяўчаты за выкананне "Лясной песні" (Ой, бярозы ды сосны...), а я тады атрымала перамогу ў спартыўных спаборніцтвах.

Бачу новае пакаленне. Вучняў-артыстаў у прыгожых сцэнічных уборах, з дастойнай музыкальна-тэхнічным суправаджэннем, душу кранае іх шчырае пачуццё любові да роднай прыроды і людзей, што захоўваюць традыцыі і ўзбагачаюць гэты край сваім талентам і працай. Мы радуемся, што дзякуючы гэтым рабяткам нашы надзеі на будучае спраўдзіліся, больш таго, што рэчаіснасць пераўзыходзіла мару – у Морацы такая цудоўная школа. Гэта не проста ўстанова адукацыі, гэта шырокі свет – грамадства ў грамадстве.

І вось мы, госці, запрошаны

паспытаць гарбаты. Вядучыя, у ролі якіх выступілі настаўніцы Н.В.Зуевіч, С.У.Шалепіна, М.К.Крыцкая і Ю.І.Мінец, для сабраўшыхся за кожным сталом падрыхтавалі адметную праграму: віктарыны, гумарыстычныя псіхалагічныя заданні ці што іншае, нікога не пакінулі без увагі, далікатна цікавіліся нашым педагогічным вопытам, дзякавалі за працу. А мне хочацца сказаць аб гэтых настаўніцах – прадстаўніках сярэдняга пакалення. Яны – увасабленне прыгажосці, шчырасці, дабрыні, адкрытасці і сціплага, але дастойнага гонару за сваю школу. Уразіла таксама выступленне члена прэзідыума савета ветэранаў сістэмы адукацыі і галіновага прафсаюза С.М.Кударывай. Соф'я Міхайлаўна надзвычай пранікнёна выканала песню "Над курганом ураганом, Все сметаю, война пронеслась..." У гэтай дзіўнай жанчыны асабліва манера трымацца і цудоўны голас.

Вялікую ўдзячнасць ад раёнага ўпраўлення па адукацыі, спорце і турызме райвыканкама ўсім арганізатарам і запрошаным на свята за годную сустрэчу выказала старшыня райкама прафсаюза сістэмы адукацыі М.І.Плотка. А мне ад старэйшых удзельнікаў сказаць словамі А.С.Пушкіна: "Здраствуй, племя младае, незнакоме!..." Хай квітнее родная школа. Паспехаў, удачы, здароўя настаўнікам і вучням, іх бацькам, усім яе працаўнікам.

Любоў Лапотка,
выпускніца 1961 г. Морацкай
сямігадовай школы.
Фота з архіва школы.